

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/414/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209429
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814209429.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanému: C. N.L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XXX, XXX XX G. Y. L., občan Slovenskej republiky o zaplatenie 434,19 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 88,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 35,95 eur od 04.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 15,67 eur od 04.12.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 16,79 eur od 04.01.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 19,08 eur od 04.02.2012 do zaplatenia, a to všetko sa mu povoľuje splácať v mesačných splátkach po 10 eur mesačne počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti rozsudku vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 434,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 39,49 eur od 04.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 19,17 eur od 04.12.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 20,29 eur od 04.01.2012 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 23,3 eur od 04.02.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 331,94 eur od 04.12.2012 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. uzavrela so žalovaným podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov dňa 22.03.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie dátových služieb prostredníctvom mobilného internetového pripojenia, program MI NEOB2 a dňa 22.03.2011 Dodatok k Zmluve o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie zľavy na využívanie služby a zariadenie LEADTEK USB MODEM BLACK v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom účastníkovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že žalovaný faktúry do dnešného dňa neuhradil. Vzhľadom na to, že si žalovaný svoj zmluvný záväzok nesplnil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavená bola faktúra č. 7110468109 so splatnosťou 03.11.2011 na sumu 39,49 eur, faktúra č. 7111615760 so splatnosťou 03.12.2011 na sumu 19,17 eur, faktúra č. 7112768103 so splatnosťou 03.01.2012 na sumu 20,29 eur, faktúra č. 7200587054 so splatnosťou 03.02.2012 na sumu 23,3 eur, faktúra č. 7211784647 so splatnosťou 03.12.2012 na sumu 331,94 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe

uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanému. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže žalovaný zmluvu porušila tým, že faktúry nezaplatil, resp. nedobíjal si zmluvne dohodnutý kredit, v dôsledku čoho bol deaktivovaný, vznikol mu na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem týchto nárokov si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.

Žalovaný uviedol, že s podanou žalobou súhlasí v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o pripojení - služba T-Mobile mobilný internet a dodatkom k nej, oznámením o postúpení pohľadávky, faktúrami, výpoveďou žalovaného a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalobca, ako aj jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili ani svoju neúčasť neospravedlnili.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že mal záujem o internet, preto zavolať do spoločnosti T-Mobile, kde hneď na druhý deň mu internet namontovali a v ten deň doniesli aj na podpis zmluvy. Služby využíval, ale nie 2 roky. Nepamätá sa, či so zmluvou podpísal aj dodatok k zmluve, ale potvrdil, že mohol podpísať asi 2 papiere. Zmluvu pred podpisom si však neprečítal. Pri podpise mu však neboli vysvetlené jednotlivé jej ustanovenia a nepamätá sa ani na to, či mu boli doručené aj Všeobecné obchodné podmienky. Žiadal, aby mu súd povolil splácať dlžnú sumu v splátkach po 10 eur z dôvodu, že má dve maloleté deti, manželka poberá rodičovský príspevok s prídavkami na deti vo výške 240 eur a on poberá aktivačný príspevok vo výške 20 eur, býva v domácnosti s rodičmi, ktorým neprispieva na bývanie žiadnou sumou.

Zo zmluvy o pripojení- služba T-Mobile mobilný internet zo dňa 22.03.2011 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovaným ako účastníkom, fyzickou osobou nepodnikateľom podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že žalovanému boli aktivované služby MI NEOB2.

Podľa bodu 1 písm. a) a b) Zmluvy o pripojení- služba T-Mobile mobilný internet predmetom tejto zmluvy je záväzok Podniku zriadiť účastníkovi potrebný prístup k elektronickej komunikačnej sieti podniku pracujúcej na základe technológie Flash- OFDM, alebo k verejnej mobilnej telefónnej sieti podniku sprístupniť súvisiace služby poskytované podnikom, sprístupniť účastníkovi prístup do siete internet alebo iných verejných alebo neverejných dátových sietí bezdrôtovým spôsobom prostredníctvom koncového zariadenia alebo prostredníctvom SIM karty špecifikovanej v písm. b) tohto bodu a poskytovať účastníkovi program Služieb zvolený účastníkom a uvedený v tabuľke č. 1 tejto zmluvy; aktivácia programu služby uvedeného v tabuľke č. 1 tejto zmluvy vo vzťahu ku koncovému zariadeniu Flash-OFDM alebo SIM kartám špecifikovaným v tabuľke č. 1 tejto zmluvy.

V závere tejto zmluvy je uvedené vyhlásenie účastníka, že vyhlasuje, že sa zoznámil s obsahom tejto zmluvy ako aj so všeobecnými podmienkami MI, všeobecnými podmienkami VMTS a cenníkom, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť tejto zmluvy zaväzuje dodržiavať. Svojim podpisom potvrdil prevzatie všeobecných podmienok MI, všeobecných podmienok VMTS, cenníka a vyššie špecifikovaného koncového zariadenia, že si záväzne objednáva v tejto zmluve špecifikované služby.

Z tabuľky č. 1 dodatku k zmluve o pripojení- služba T-Mobile mobilný internet zo dňa 22.03.2011 súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý program služieb MI NEOB3, typ dátového zariadenia LEADTEK USB MODEM BLACK za kúpnu cenu 1 euro, dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur.

Podľa bodu 3 dodatku k zmluve v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 alebo 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok MI a následnej deaktivácie Služby je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č.1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti účastníka o deaktiváciu služby alebo ukončenie zmluvy o pripojení alebo tohto dodatku, v zmysle bodu 2 tohto dodatku je zmluvná pokuta splatná okamihom doručenia žiadosti účastníka podniku. Týmto dojednaním nie je dotknuté právo účastníka požiadať podnik o dočasné prerušenie poskytovania služby z dôvodov na strane účastníka, prerušením poskytovania služby a programu služby nie je dotknutá

povinnosť účastníka platiť podniku mesačný paušálny poplatok za príslušný program služieb uvedený v cenníku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty, podľa tohto dodatku nezaniká právo podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinností, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru na sumu 35,95 eur, kde je uvedená aj cena upomienky vo výške 3,50 eur s dátumom splatnosti 03.11.2011, faktúru na sumu 19,17 eur, kde je započítaný aj poplatok za upomienku vo výške 3,50 eur s dátumom splatnosti 03.12.2011, faktúru na sumu 20,29 eur, kde je započítaná aj upomienka vo výške 3,50 eur s dátumom splatnosti 03.01.2012, faktúru na sumu 19,80 eur, kde je započítaná aj upomienka vo výške 3,50 eur s dátumom splatnosti 03.02.2012 a faktúru na zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur s dátumom splatnosti 03.12.2012.

Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 02.12.2013 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky vo výške 434,19 eur na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Ako vyplýva z § 53 ods. 1,2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ).

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o pripojení, na základe ktorých boli žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaný sumu za tieto služby neuhradil. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 88,21 eur (mimo poplatkov za iné poplatky a služby, upomienok a zmluvných pokút, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie) je opodstatnený, preto žalovaného zaviazal na ich zaplatenie.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm. V čase omeškania bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky ku dňu 04.11.2011 vo výške 1,5% p.a., ku dňu 04.12.2011 vo výške 1,25% p.a., ku dňu 04.01.2012 a 04.02.2012 vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Ďalším nárokom uplatňovaným žalobcom bol nárok na úhradu sumy 331,94 eur na základe faktúry č. 7211784647, ktorou bola žalovanému vyúčtovaná zmluvná pokuta.

Nárok uplatnený žalobcom na zaplatenie zmluvnej pokuty tak ako bol žalovanému vyúčtovaný vyššie uvedenou faktúrou, ktorý nárok žalobca v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce preňho z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že neplatil za poskytované služby riadne a včas, čím porušil zmluvnú povinnosť a je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o pripojení a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaný zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj

okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaných zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty zo zmluvy o pripojení ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 18C/359/2013).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Ďalším nárokom uplatňovaným žalobcom bol nárok na poplatky za iné poplatky a služby vyúčtované vo faktúre č. 7110468109 v sume 16,50 eur bez DPH a za upomienku vo výške 3,50 eur bez DPH, vo faktúre č.7111615760, č.7112768103 a č.7200587054 nárok na poplatky za upomienky v sume 3x3,50 eur.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti predmetného nároku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, keďže nepredložil súdu Cenník ani Všeobecné podmienky. Súd ešte poznamenáva, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť, tak ako mu vyplýva z ust. § 79 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ukladá navrhovateľovi povinnosť pripojiť k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny, pričom súd následne s predvolaním na pojednávanie súčasne doručil žalobcovi aj poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, obsahujúce okrem iného aj poučenie o tom, že je povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom všetky dôkazy musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr, súd neprihliada. Na predloženie predmetných listinných dôkazov bol vyzývaný aj na predvolaní, no napriek predmetnému poučeniu a výzve súdu na predloženie, žiadne dôkazy súdu nepredložil, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného povolil súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť žalovanému sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z uplatnenej sumy 434,19 bolo žalobcovi priznaných 88,21 eur, teda žalovaný bol úspešnejší a patrí mu náhrada trov konania v pomere úspechu, no keďže žalovaný náhradu trov konania nežiadal a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonan návrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu